



Resposta a l'espera

Dm, 4/01/2022 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

El capítol 3r de l'evangeli de Lluç comença amb un llarg relat sobre la predicació de Joan i del bateig de penediment per a la remissió de pecats (3,1-20), segueix un breu relat del baptisme de Jesús (3,21-22). El capítol conclou amb la notícia sobre l'edat en que Jesús començà el seu ministeri (3,23) i la presentació del llinatge des de Jesús fins a Josep (3,24-38). La situació idíl·lica del moment del baptisme contrasta amb l'inici del capítol 4 que comença amb la història de la temptació de Jesús, que dona començament a la seva obra (4,1-15). A l'evangeli d'aquest diumenge llegim el breu relat del Baptisme de Jesús (Lc 3,15-16.21-22).

El més significatiu del relat és el que acompanya al fet mateix del baptisme de Jesús. Jesús pregava. Jesús ho feia en els moments decisius i determinants de la seva vida. Quan creix la seva anomenada, ell prega (Lc 5,16), abans d'escollir els dotze (Lc 6,12), abans de predir la seva passió (Lc 9,18), abans d'ensenyar la pregària del Parenostre (Lc 11,1), en el moment de la transfiguració (Lc 9,29), a la muntanya de les Oliveres abans de la seva mort (Lc 22,39-46) i des de la creu (Lc 23, 34-46). El baptisme de Jesús s'inscriu, doncs, en el conjunt d'esdeveniments cabdals de la seva vida i la seva activitat; és el moment de la identificació de Jesús com a Messies d'Israel i, en aquest sentit, juga un paper determinant la veu que ve del cel perquè revela qui és realment aquest Jesús que rep el baptisme de Joan.

La veu que ve del cel posa l'escena del baptisme de Jesús en paral·lel a l'escena de la transfiguració. Allà la veu del cel intervé proclamant solemnement: "Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo" (Lc 9,35). Les dues intervencions de la veu del cel, la veu de Déu, la veu del Pare s'esdevenen abans de les dues grans etapes de la vida, el ministeri i l'activitat de Jesús. El baptisme precedeix el ministeri de Jesús a Galilea, la declaració en el moment de la transfiguració precedeix el gran viatge de Jesús a Jerusalem, el lloc on s'esdevindrà la seva passió, la seva mort i la resurrecció. Tant en el baptisme com en la transfiguració es posa de manifest l'estreta relació de Jesús amb el Pare que no es redueix a aquest dos moments, sinó que presideix tota l'existència de Jesús.

La presència de l'Esperit Sant juga en l'escena del Baptisme un rol de primer ordre; Lluç descriu aquesta presència amb la imatge d'un colom en forma corporal, és a dir, ben visible. A l'Antic Testament el do de l'Esperit està associat a la plenitud (Jl 3,1; Nm 11,29) i el futur rei messiànic posseeix els dons de l'Esperit (Is 11,2; 61,1). En temps de Jesús estava arrelada la convicció que l'Esperit de Déu romandria absent fins la fi dels temps i apareixeria novament amb l'arribada del profeta definitiu (1Ma 9,27). En el relat de Lluç la presència de l'Esperit ja es fa notar en els episodis de la infància (1,15.17.35.41.67), però és en el moment del Baptisme quan aquesta presència es fa pública i evident indicant que és l'Esperit el que guiarà tot el dir i fer de Jesús fins i tot si aquest l'empeny al desert per a ser temptat (Lc 4,1). Aquesta irrupció de l'Esperit en la persona de Jesús indica clarament la vinguda dels temps darrers i definitius, encensament esperats, tal com diuen les primeres paraules de la lectura d'avui: "el poble vivia en l'expectació".

De fet, el Baptisme en el seu conjunt: pregària, do de l'Esperit, veu del cel és la resposta a aquesta expectativa del poble. Les esperances messiàniques en el temps de Jesús havien pres moltes formes. La resposta a la pregunta de Jesús als



deixebles: què diu la gent que soc jo? fa adonar d'aquesta pluralitat. L'esperança del retorn d'Elies potser era una de les que tenia més força (Ml 3,23). Teòfil, a qui Lluc dedica la seva obra, a ben segur les coneixia totes. Davant la pregunta que Teòfil es feia de si era possible que haguessin mort el veritable Messies d'Israel, la resposta de Lluc és prou clara en el passatge que ens ocupa. Realment Jesús de Natzaret és, sense cap mena de dubte, el veritable Messies d'Israel avalat amb el do messiànic de l'Esperit del Senyor i amb la inconfusible veu de Déu aplicant a Ell les paraules d'un salm que Teòfil sabia era eminentment messiànic: "Tu ets el meu Fill".

Festivitat del Baptisme del Senyor 9 de Gener de 2022.